

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Til det sidste ærede Medlem skal jeg sige, at jeg kan jo ikke her remse op de Gange, det ærede Medlem har været fraværende; men jeg ved i hvert Fald, at det ærede Medlem var fraværende i Gaar, og det var da en ganske overordentlig vigtig Sag, der da afgjordes. (*Thomsen: Usandhed!*). Jeg saa ikke det ærede Medlem ved Afstemningen. Men i øvrigt skal jeg sige, at jeg ønsker ikke at være Skolemester over for det ærede Medlem, men jeg ønsker at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der har foreligget Forslag her i Rigsdagen, som tog Sigte paa det, det ærede Medlem ønskede, og det ærede Medlem har ikke fundet Lejlighed til at støtte de paagældende Forslag.

Til det ærede Medlem Hr. Hasle skal jeg kun sige angaaende Lejestigningen, at det er et Spørgsmaal, som der jo ikke er nogen Grund til at diskutere her; men alle, der kender disse Forhold, ved, at for de smaa Lejligheder, der bliver ledige og derigennem bliver frigivet for Huslejeloven i København i disse Tider, sker der i Almindelighed en meget betydelig Stigning i Huslejen. Jeg havde et Eksempel i Gaar paa en Huslejestigning af 40 pCt., og i mange Tilfælde stiger Huslejen 20 pCt., selvfølgelig er der i mange Tilfælde ogsaa mindre Stigninger. Det er, hvad der foregaar i København i Øjeblikket, og det er det, jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa, naar man benytter Spørgsmaalet om Legatnydernes Stilling og de Tab, de maa lide som Følge af denne Lov, til at staa op som særlig Værner for dem, der netop først og fremmest bliver ramt af Huslejens Stigning.

Jeg skal om hele Spørgsmaalet i øvrigt kun sige, at det er fuldkommen rigtigt, at i og for sig var det det bedste, om den Afgift, der her kan opkræves, kunde anvendes til Nedsættelse af Huslejen, men alle ved, at det er ikke praktisk muligt at gøre dette. Men efter den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby fremkom med, og som jo tydede paa, at han ikke stod uforstaaende over for en Fortsættelse af Huslejeloven, tror jeg, jeg kan sige, at et Forslag herom vil komme til at foreligge for Rigsdagen.

Hvad selve Spørgsmaalet om Legatnydernes Stilling angaar, maa jeg til sidst endnu minde om det, som maa være Udgangspunktet for det hele, nemlig, at her er jo aldeles ikke Tale om, at de paagældende ikke kan faa mere end 4 pCt.; de har Mulighed for at købe Kreditforeningsobligationer til 4 pCt. til den Kurs, som Markedet til enhver Tid betinger. Jeg har ønsket med

Bibeholdelse deraf at koncentrere en vis Efterspørgsel efter Obligationer omkring disse 4 pCt.s Obligationer for, som det ærede Medlem Hr. Krag saa rigtigt sagde, derigennem at fremme Muligheden for, at den frivillige Konvertering kan lykkes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg har heller aldrig paastaaet, højtærede Hr. Indenrigsminister, at Legaterne ikke skulde kunne faa mere end 4 pCt. effektiv Rente. Jeg begyndte tværtimod med at sige, at det kunde de faa, naar de vilde købe 4 pCt.s Obligationer; de kunde oven i Købet, hvis de vilde spekulere à la baisse, faa meget mere. Det, jeg har argumenteret ud fra, var, at jeg ikke kunde forstaa, hvorfor Legater og Forsikringsselskaber ikke skulde stilles fuldkommen lige. Og den eneste Bemærkning, der tangerede et sagligt Indhold, den højtærede Minister kom med, var, at han tillod sig — men det ligner jo den højtærede Regering godt nok — at sætte sig til Doms over, hvorvidt disse Bestyrelser skulde have en daarligere forretningsmæssig Indsigt end Forsikringsselskabers Bestyrelser eller Direktører har.

Jeg har bedt om Ordet for at sige, at jeg har ikke i nogen Henseende sagt noget om, hvordan jeg stillede mig til Forslag om en kommende Huslejelov, overhovedet ikke. (Munterhed). Ja, det er sandelig nødvendigt at pointere det, naar den højtærede Minister mener af mine Udtalelser før at kunne slutte noget i saa Henseende. Nej, jeg har sagt, at naar man taler saa meget om, at Huslejen skal nedad, var det rimeligt, om man havde sagt i sit Forslag: Denne 2 pCt.s Afgift skal bruges til Nedsættelse af Huslejen. Forudsat, at det er en uberettiget Fordel, nogen her opnaar ved Statsforanstaltninger, kan der i og for sig være en vis Mening i at sige noget saadant. Men det har man altsaa ikke sagt, og saa tror jeg heller ikke paa, at hele dette Spørgsmaal har saa forfærdelig megen Interesse for Regeringen.

Endelig vil jeg sige, at Spørgsmaalet har to Sider. Det er rigtigt, at der i Dag er mange Mennesker, der sidder i billige Lejligheder. Hvor sidder de? De sidder i Saxogade, i Dannebrogsgade, i Adelgade og Borgergadekvarteret. Nu kan det jo godt være, at det forskrækker den højtærede Indenrigsminister, men jeg vilde ønske, at Huslejerne i disse usunde Huler vilde stige saa stærkt,